

Kereszt és keresztelés

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: April 19, 2019, 9:46 am

A keresztelés jelentését csakis akkor érthetjük meg, ha tisztában vagyunk a kereszt jelentésével. A kereszt jelentését pedig, akárcsak a tájékoztató jelkép, nem tudományból, nem vallásból, nem filozófiából, nem az almetafizikából értjük meg, hanem az igazi, tiszta, a szellemi alapokhoz visszanyúló, az eredeti forrásból merő metafizikából.

Amikor a keresztelés ma olyan, amilyen, nem azt jelenti, hogy nincs fontossága. Jóllehet, hogy a végletekig kiérsédesedett ma a keresztelés, az semmi más, mint egy vallásos-szociális egyveleg, egy konvenció, amelyet "hát ez a dolgok rendje" - alapon megrendeznek tájékoztatóbb-felfordulással, buzgalommal. Saját festményem. Forrás: <http://www.denesalbert.ro/> A kereszt élményét nem értve nem is lehet más.

A kereszt egyetemes jel, jelkép. Horizontális és vertikális tengelye, valamint e kettő találkozása egy egységes szimbólumot ad, egy univerzális képletet tár elénk- tulajdonképpen a legegyszerűbb formára redukált egyetemes jel, amely megmutatja az egész létezés elvét.

Földi életünk, testet állítósnak másoktól el nem kárpézhetünk, csak úgy, hogy mindig az mindig tájékozhatatlan kapcsolatban állunk az egyetemes szellemmel: a kereszt képletének szimbolikus nyelvre fordítva a vízszintes tengely soha nincs az nem is lehet a függőleges tengely nélkül. Az az azonban nem is mondanók semmi jelentéset, ha azonnal hozzá nem tesszük mindehhez, hogy a két tengely találkozása egy centrumot, egy középpontot alkot, de még helyesebb, ha úgy fogalmazok, hogy a két tengely rámutat, megjelöl egy olyan centrumot, egy olyan középpontot, amelyen az egész létezés alapszik. Ez a létező centrum, a létező középpont. Ez a kereszt maga az ember, a középpont pedig nem más, mint az ember isteni középpontja, az isteni halhatatlan szikra, amellyel földi életét, rendeltetését állásze tudja kapcsolni az Egyetemes Egységes Létezővel. Valahonnan innen kell megfogni a kereszt jelentését. Az olyan szentimentális teológikus magyarzatok, hogy cipelnünk kell a keresztet, mert a Jézus is cipelte, lehet, hogy mint olyanok, mondanak valamit, azonban az egységes megértéstől univerzumnyi tájékoztató gra vannak.

Ahogy a taoban az én Te magad vagy, vagyis én magam vagyok, én vagyok az én és én vagyok, aki az énton halad, úgy kell a keresztet is érteni. Magát a személynél jelölő, a maga földi testét állítósnak (vízszintes tengely), a maga egyetemes lényével (vertikális tengely), a maga személynél középpontjával, centrumjával (a két tengely találkozása).

A kereszt semmiképpen nem két vonal, ami csak úgy állszefut. A kereszt mindenképpen egy egységes jel. Trinitáriusan (hármasegység) az kvintesszenciálisan egységes jelről van szó. A hármasegység szerinti egységessége abban áll, hogy van a vertikális tengely(1), van az

horizontális tengely(2) és a kettős találkozik, kettős egyégesedési tendencia föl, vagyis megjelenik a centrum(3). Természetesen metafizikailag a centrum mindig előbb van, vagyis primordiálisabb, erre azonban itt most nem tér ki. Nézzük inkább most a kereszt kvintesszenciálisan egyéges mibenlétét. Tulajdonképpen nagy szára van a keresztnek. Mert minden a kettős tengely találkozik, egymást felezve, kettős horizontális és kettős vertikális szakaszt határoz meg. Mindez a szellem és világ kettős kettős szakadása kellene hogy maradjon, ha nem lenne a centrum, amely a "nagyot az őtben egyesíti". Ez a kvintesszencia. A kereszt, tehát hármas egyéges szerint is, vagyis trinitáriusan is egyéges, és kvintesszenciálisan is. Ez az Egyéges Egyetemes Léte és Létezés jelképe, mármint a kereszt.

Metafizikában tudjuk, hogy az ember egyetemes lény, vagyis lény és létezés kiterjed az előbb említett Egyéges Egyetemes Létezésre. Egy a kereszt pontosan az embert, a személyt jelzi, mint egyetemes lényt. A földi életben lépve nagyon fontos, hogy az erről való tudatunk ne homályosodjon el. A keresztelés egy olyan szellemi gyakorlat kellene legyen, amelynek során a fenntebb leírtak értelmében tudatosítják a kereszt értelmét az őszívlett, vagy a kisbaba jelenlétében. Persze, a kisbaba intellektuálisan mindezt nem foghatja fel, mert még nem is rendelkezik intellektussal, lényeg az, hogy a szívekben tudatosuljon. Végül is, mint ahogy eddig is kiderült, a kereszt megértése nem intellektuális teljesítmény, hanem megtisztított metafizikai tudás és tudatosság kiterjedése.

Van olyan magyarázat is, hogy az újonnan érkezett lelket, a kisbabát be kell kettősni megfelelő módon, a keresztelés által a földi életbe, hogy itt aztán normálisan tudjon fejlődni, élni, és eleget tenni tudjon majd evilági rendeltetésének. Ezt a magyarázatot én az őrt tartom teljes mértékben elfogadhatónak, mert éppen erről van szó. A névadás- a keresztnevet adása- és a kereszt értelmének tudatosítása egybeesik. "[Mondjuk a keresztnevet a vezetőknél egyétt], X. év., Y. hónap., Z napján megszenteltél és földre. Az isteni halhatatlan szikrát hordozod magadban, és most testet álltál, hogy személyes életfeladataid által szabadon teljesíthesd rendeltetésedet a földi életben. Az őrség vezessen utadon, a szeretet és az értelem egyéges, a Szent Logosz igéje, megnyilatkozása a Te szívedben és elmédben. Légy egyszéges, derűs, értelmes, szeretetteljes ember, szabad és az isteni lényeket mindig léssz magadban, életedben, embertársaidban, imén." Gyertyafény, egy kis víz (az élet és a szellemi oldás), esetleg széklet, vagy rokonok. És a keresztelés.

A lényeg benne volt, benne van? Igen. Ennyi kell, ennyi a fontos. A tőbbi, hogy melyik vendéglőben mekkora bulit csapunk, és hogy hány vendég lesz, mind mellékes.

A keresztelésnek, a névadásnak rituális metafizikai fontossága van, tehát. Akármilyen egyszerű, egy olyan fontos mozzanat, amit nem szabad elhanyagolni. A zsenge, a földi létben újonnan érkezett embert a keresztelés által be kell kapcsolni ebbe a világba. Volt olyan nép, ahol az őszívlett az apa karjaiba vette, kiment vele a szabad ég alá és a világegyetemnek bejelentette, hogy ő jött szívet. Ez a visszacsatolás az egyetemes szellemhez, a világegyetemhez és tőnyének hangosan, tudatosan való kimondása egyéges, teljes őrtől keresztelésnek tekinthető.

Nem szabad az megérvényesíteni bennünket, hogy ma az egész keresztelésen egy rendellenesen felpuffasztott máj van, az egész néres léttetés, szentimentális kavargás vagy éppen konvencióba szívkelt monotonia, mintha csak arról lenne szó, hogy az őszívlettbe be kell adni a védőt, valamilyen betegség ellen. Legyen ez vagy az, mindenképp a lényegtől távol jár.

Nem értettük meg a keresztet, mert az egész oktatás ma arra épül, hogy miképp lehet szocializálni az embert, máj szíval apparatizálni, vagyis a ma őrséves rendszernek megfelelően kiképezni. Tehát, az iskolában nem tanítják a kereszt értelmét. Mint ahogy a matek tanár sem mondja meg, hogy "gyermekeim, itt van ugyan egy nagyon objektív, precíz, szigorú szabályokra

Ápálmu számítomny, de soha ne felejtsetek el, hogy láteznek egy szemelyes sors-aritmologia, a ti áletetek matematikája az egész sorsotok, áletetek ágy alakul, ahogy számolni tudtok ezekkel a fajta számokkal." Az ilyesmi a rideg, racionális, szuperlogikus matektanának az esetek nagy részében fálásleges misztifikáció. Ahhoz, hogy ezt megértse, egy kis igazi asztrológia is kőne tudnia, de sajnos, az asztrológiaira is rátapadt a misztifikáció kőpöze, tudománytalan babónak számát a "tudások" tábbbságának szemében.

Vallás? Minden já az minden számop egész addig, má-g el nem ákezünk addig a kőnyes pontig, miszerint az Isten bennünk van, de ágy van bennünk, hogy lányánk lányege az, akit Istennek nevezünk, tulajdonképpen azonos. (Istenazonosság). Az ilyen beállítású emberek meg sem hallgatják, mintegy elszáll a félálk mellett, hogy az Istenazonosságban nem arról van szó, hogy az ember a mindennapi, korlátolt ánját az Istennel azonosítja, hanem tud az emberben levő mályebb az egyben magasabb, vagy egyetemesebb lányrál az ez az, aki az Istennel azonos. Inkább az istenkeromlás vődjával hártják el az ilyesfajta magatartást.

Pszichológia? Mág talán a modernebb szemelyiségléktan, vagy a kognitív pszichológia mond egy-két meghallgatásra árdemes szót, a tábbi kavargás a nagy labirintusban.

Téjt, félre van ártve az ember, félre van ártve a kereszt, félre van ártve a keresztelés. Tábbszárrásen félre van ártve. Mert egyes szellemibb, spirituálisabb tanok, főleg azok, amelyek keleti ihletre szárnnyra keltek a nyugati világban, a kereszt félággáuleges tengelye felő tálozzák el ennek ártelmét, mintha az egész fálldi álet mellőkes lenne. Persze, mág számkra sem mellőkes, sőt eláfordulhat, hogy a másik, rejtettebb oldalukon mág a materialistáknl is materialisták lesznek. A tudomány a vő-zszintes tengely felő táloz, mintha nem is lenne szellem, csak az anyagi világ, amelynek kisugárazsákont megjelenhet valami olyasmi, amit a tudománytalan ember szellemnek nevez, vagy áppen isten-t. Szerintünk. Azonban nem árt megjegyezni, hogy az egész modern fizika arra a kővetkeztetésre jutott- kálálnásen a kvantumfizika- hogy az egész eddigi valóságkőp alapjában sokkal mályebb gyákkerek vannak, mint ahogy eddig gondolták. Kezdték kőzeledni egy fajta spiritualitás felő, egy olyan spiritualitás felő, amely a legáusibb emberi szellemi hagyományokban is fellelhető. Ez árvendetes dolog, csak az a baj, hogy a mág elterjedt názet, szemlélet, kőp mág mindig a metafizikátlán, hitetlen, ásszeráen az praktikus korrupció beáll-tásdsbál táplálkozik. Ásszerá áss praktikus az árdékek után loholni, stáuszárt, karrierárt tárvrekedni, beilleszkedni, de legalábbis ezt mutatni, berendezkedni, a berendezkedést tábbszárrás biztos-tási manáverekkel fenntartani, okosan félőni mindentál az mindenkitál, mert "soha sem lehet tudni" az a felsoroltakkal elkomolytalankodni az egész áletet. Kőrdzem, mindebben hol a kereszt? Hol az egyetemes jel szerinti alapállás? Hol van ennek lájtása, a lájtásból származó magatartás az a magatartásnak megfelelő megnyilvánulás? A keresztelés által az egész fiatal kisbaba kap egy elsőleges beavatást a kereszt lányegébe, természetesen akkor, ha ez a megfelelő mádon van megtáve. Azonban az igazi keresztfelátel akkor valósul meg, amikor felnáttkőnt tudatosan veszi magába a kereszt ártelmét, lányegét. Vagyis láítja ezt, ezt láítva ehhez tartja magát az ez szerint nyilvánul meg.

A tudatos szemely a kulcs, amely mindent megmagyaráz. Mert a kereszt felátele a tudatosság, a szemelyes felelősségvállalást jelenti. Tudom azt, hogy egyetemes lány vagyok, mint ember, de ugyanez az emberkőnt az árt vagyok itt, ebben a fálldi áletben, világban a magam lehetőségeivel az korlátjaival, hogy bizonyos feladatoknak eleget tegyek, vagyis, hogy eleget tegyek a rendeltésemnek. Egyánenkőnt, helyesebben szemelyenkőnt ez váltó. Rendeltésánk, feladataink nem egyformák, eltárák az az ma májr hála Istennek kezdett valamelyest feloldáni az a távkőpzet, hogy mindenkinek ugyanaz az ugyanágy kell tennie. Vannak természetesen máss távkőpzetek is, azonban itt most nem fontos ezek részletezése. Nos, de akkor mi az án feladatom, rendeltésem? Erre a kőrdésre igen kimerő-tá vőlaszt tud adni a megfelelő mádon vőgzett

száletési horoszkóp-értelmezés. A száletési horoszkópban a kázhiedelem az elá-tákeztük táborának áll-tása ellenére semmiféle determináciá, vágzet nincs meg-rva. Ellenben megtalálhat egy szemlyre vonatkozthat egyéges szimbólum-rendszer, amely alapjn nagyon világosan, és minden féle spekuláciá mentesen fel lehet tájni az ember lehetéseit, feladatait, rejtett problémáit vagy bizonyos nyilvánvalá problémáinak rejtett okát. Annyira pontosan, mintha csak egy cílési, sejtteni vizsgálát során a korszávettan orvosa a mikroszkópon keresztá figyelni a sejtet, sejtet és nagyon precíz jellemzőket r le vagy mond errül. Persze, nem egészen helyáll a pálda, azért, mert itt nem tudjuk megmondani, hogy egy bizonyos sejtben, vagy szávetben rosszindulatú elfajulás jelenléte nek biztos jelei láthatók, de meg tudjuk mondani, hogy milyen hajlamok, tartalmak vannak az illető szemly szellemi-lelki struktúrájában és ezeknek milyen kávetkezmenyei lehetésegek az á letében, sorsában.

A kereszt és a keresztánynek lenni tudás szempontjában á tehát azt kell megörtenünk, hogy mi, emberek, a féldi életben megtestesült lányek vagyunk azok, akik ezt az egyetemes jelt megjelenítik, vagyis mi vagyunk azok, akiket e jel szimbolizál. Hogy hol és miként torzul el mindez, arról már ártam. Az eltorzulások nagyon változatos formájúak lehetnek rni nagyon sokat, itt ez most nem célom.

A kereszt jelentésnek, igazi értelmének megismerése nem válik el a saját magunk megismerésétől, és nem válik el a saját szemlyes feladatunk tudásul vótelésül és ennek felvállalásáért sem. Aki nincs ezzel tisztában, nem érti sem a keresztet, sem ánmagát és a feladatát, vagy feladatait kránikusan keráli. Ha valaki neki vóletlennek tűnő mádon egy olyan megjegyzést vagy kórdást tesz, amely az állandán halogatott életfeladatával kapcsolatos, akkor majdnem meggyűzősszerűen tiltakozik, hogy ez márpedig nem az o dolga, vagy lehet, hogy igen, de nem most, amikor annyi máis dolga van. Páldául, a horoszkópá kiolvashatá, rákhoz, nágyes házhoz és Holdhoz káttáudá problémák esetén fordulhat elá, fájleg ha mindez Bak, tázes ház, vagy Oroszlán, áttás ház, Nap komponensekkel társul, - de lehet egyé is-hogy az illető ná, vagy férfi semmiképp nem akar család alapáni, gyermeket vállalni, vagy esetleg igen, de mindig valamihez káttik, páldául az eláuzetes anyagi megalapozásáshoz, és halogatják a gyermekvállalást. Nagy kásáure vállalnak aztán egyet, de a máisodikat ismét halogatják. Persze, ez egy felszínesebb pálda volt. Ugyanis az, hogy valakinek életfeladata a gyermekvállalás és hogy ezt á kránikusan keráli, halasztgatja, az horoszkópjának szemlyes és mály interpretáciáért derá ki. Azonban, ilyen esetben ez kiderá az és az egészben az a fontos, a lányeges, a "kereszt értelméhez kázelebb vivá" árták, hogy viláossá válik egy életfeladat, amely egyben lehetése is az illető ember fejlődésében. Mert a feladat, vagyis a kereszt nem arra vá, hogy azt cipelve gyátrádják alatta az ember, hanem arra, hogy azt felvállalva egy magasabb fejlődési fokra vástá-tsa áit lányót, életét. A páldánál maradvá, arra senki máis nem fogja felhá-vni a figyelmét, hogy ne halogassa a gyermekvállalást, mivel ez szemlyes életfeladatai kázz tartozik, mert esetleg ez annyira irracionálishangzik; Ellenben az asztrológus pontosan ezt mondja, mert itt analogikus megféléseken és a szimbólumok helyes értelmzésén áit feltáruznak a szemlyes feladatok, problémák, lehetésegek, a nyilvánvalák áppen ógy, mint a rejtettek. Ez egy pálda volt, mág nagyon sokat lehetne megemléteni, mint az asztrológának a szemlyes életfeladatokra vá rámutatásáit.

Visszatörve a kereszt és a keresztelés támmájához, mindezt feltátená ki kell bávteni a keresztánynek lenni tudás gondolatával és megvástá-tásáival is.

A kisbáit be kell avatni a kereszt értelmébe, vagyis meg kell keresztelni. Mindez olyan szellemi gyakorlat, amelynek felátt hozzátartozá vannak tudatában. Erre szákság van, hogy a hangosan mondott szavak és az ehhez társuló szertartásos mozzanatok által ezt az értelmet, logoszt, ami a kereszt értelme, logosza, kapcsolatba hozzuk a gyermek lányóval.

A kereszt logosza azonban itt nem áll meg. Felnőttként tudatosan kell kapcsolatba hozzuk saját magunkat a kereszt logoszával. Ez nem azt jelenti, hogy a földi lét elrugaskodott, magas idejünkbe zárjuk magunkat, de azt sem jelenti, hogy a mindennapokba beleszárunk, felszultan éljük le egyik napunkat a másik után. A földi valóság és a szellemi vagy metafizikai valóság találkozik bennünk. Ágy jelentésmegkapnak életünk legegyszerűbb tettei, megnyilvánulásai, eseményei is, a tudatosan megölt, megtapasztalt mindennapok megfigyelt, de inkább ezzel egyértelműen látjuk a mindennapjainkat magunka foglalás és ennek hatásainak általánosan egyetemes jelentését. Földi életünk és az egyetemes szellem egyértelműen van. Ez a kereszt. Ez a religió. Meglátani az apró mozzanatokban is az egyetemes vonatkozást.

A kereszt eme logikája magunkra a metafizikára is magyarázatot ad. Sokan úgy hitték, mivel a szó etimológiája is ez mellett szól, hogy a metafizika csak onnan kezdődik, ahol ez a világ, vagy pontosabban, ez a természet van. Tervezés. A metafizika az egész létezésre kiterjed, magunka foglalja a természetet, a világot és ezek hatásainak általánosan magasabb szellemi valóságok felé. Vízszintes tengely és függőleges tengely egyértelműen, a középponttal, vagyis a létezés centrummal. A szemlélyel egyértelműen, aki magunkban hordozza az isteni jelentést (szemlélyes centrumot). A kereszt logikája egyszóval a szemlély és az igazi középpont (Egyetemes Emberi Középpont) egyszóval a természet és a logikája. Akit megkeresztelünk, mint embert kapcsolatba hozzuk ezzel a középponttal. Aki tudatosan felvállalja a keresztet felnőttként, az az egyetemes emberi középpontba sorolja (helyezi) magát, vallásos nyelven, Isten Országába, az Egyházba. Ennek ágy is kell lennie, ez az, amit fenn kell tartani és ebből egy hajszálnyit sem engedni. Mert hiába, hogy ma ilyen egyetemes emberi középpontot sehol sem látunk, hiába, hogy az egyszóval állandóan politikai, gazdasági meg egyébként mádon akarják kiereszkölni, az az ember, aki komolyan veszi a létezést, annak a rendelkezésére áll leginkább letisztított metafizikai tudás és tudatosság szerint és egyben a rendelkezésére áll legjobban lelkiismerete szerint kell a magatartást (keresztet) felvennie és ennek megfelelően kell megnyilvánulnia vagy éppen meg nem nyilvánulnia.

Aki felveszi magunka a keresztnek a létezési jelentést, értelmét, Logoszáit, kezd világosabban, tisztábban látni a természetben, életben, kapcsolataiban. Nem valamiféle ultramisztikus látásra kell gondolni. Annál sokkal egyszerűbb, de sokkal világosabb és tisztább látás születik meg az emberben. Ez az áberség. Lehet, hogy bizonyos problémái azon nyomban nem oldódnak meg, de elindul benne egy olyan folyamat, amely képes teszi arra, hogy problémáit igazi jellegükben látva világosabban is valahányat fel tudja gánygálni és a feloldás felé vinni. Ez a metafizikai realizáció. Áberség és realizáció. Metafizikailag ugyanaz.

Végezetül még egyszer kitörek arra, hogy a keresztelés, igenis, egy fontos szellemi-metafizikai tett, mert a keresztnek egyetemes értelme, logosza, spirituális fonnyereje van és mint ilyen, minden misztikus homályos-társ nélkül, a kised végzős szellemnek tekinthető.

Dés Albert